

Jeg græd den 9. april

Indsendt af Doris Hørby Nielsen, født Jørgensen, Frederikshavn

Besættelsen:

Jeg er årgang 1928. 12 år gammel havde jeg aldrig set en flyvemaskine. Jeg græd hele vejen til Karmisholdt Skole ved Skæve, Brønden, Dybvad. Flyverne fløj lavt og der var mange. Alle eleverne skulle kigge ud af vinduet, men jeg sad henne ved en min plads og græd, så det endte med at læreren fik mig ind til lærerinden.

Min ældste bror var garder og ved politiet ved København. De blev taget til fange, de var mange, men de var ikke alle i live, da de blev løsladt. Min bror var eftersøgt til krigen sluttede.

Min anden bror, Børge, var også eftersøgt. Han fik et andet navn, som Halvorsminde Efterskole hjalp ham med, og fik arbejde ude på landet. Gestapo søgte efter mine brødre.

Naboerne var flinke til at hjælpe hinanden, men det var ikke alle, det gik godt for. Mine forældre havde tit besøg af Gestapo på alle tider af dagen, sådan var det; de ville jo finde mine brødre.

Doris Hørby Nielsen, i dag Frederikshavn